

İktidar: Kişiler-arası, Organizasyonel ve Global Boyutları

Çarşamba, 14 Aralık 2005

KONU: son gözlemler, yorumlar.

İktidar uygulamak mobilize edebileceğiniz **kaynaklar** gerektirir: ekonomik kaynaklar, organizasyonel kaynaklar, ortak normlar (örneğin, meşru otorite) vb. Şu anda, tanımlayabildiğimiz en etkili kaynaklar ve iktidar çeşitleri ne gibi görünüyor? Kitle iletişimi, kamusal söylemin kontrolü.

En güçlü manipülasyon çeşidi seçim yanılması yaratmaktır, yerel haberlerin yaptığı gibi, yüzlerce kanal sunan medyanın yaptığı gibi. Hepimiz özgür tercihlerimizi yaptığımız yanılmasına sahibiz—ancak hepimiz de şaşırtıcı bir şekilde benzer görünüyoruz, aynı kıyafetleri giyiyoruz, vb.

Günümüzde sıradan vatandaşın durumunu göz önüne alın: Her iki ebeveyn de çalışıyor, dolayısıyla aile gelirinin düştüğünü fark etmiyoruz. Ancak muhafazakarlar aile hayatının dağıldığını iddia ediyorlar, ekonomik hayatın aileler için tehlikeli olduğunu değil. Ulus iyiye karşı kötü imgeleriyle polarize olmuş vaziyette, orta yol yok. Sağlık hizmetleri, küresel ısınma, ya da çevre kirliliğinden ziyade kürtaj üzerine yoğunlaşıyoruz. Siyaset şimdilerde anayasanın ilk hakkına ya da konsolide edilmiş şirket iktidarlarına konsantre olmaktan ziyade kadınların bedenlerine odaklanmış gibi görünüyor. Bu insan kitlelerinin refahı için temel olmayan konulara verilen yoğun dikkat manipülasyon ve aldatma yoluyla yaratılır, kitlesele medya yoluyla da tekrar tekrar yenilenilir.

Aldatma dili:

“Temiz Hava” yasası adı altındaki çevresel düzenlemeler—yanıltıcı
Temiz Kanal radyo istasyonlarının %90’ından fazlasına sahiptir

Dünya siyaseti ve tarihi hakkında neler bilindiğini ele alın. Kaç tane Amerikalı öğrenci gerçekten tarih okuyor? Ya da güncel olayları? Eğer Avrupa’daki ana haber kanallarını dinlerseniz (BBC gibi, ki özel değil devlete aittir), yerel haberlerin dışındaki haber oranı Amerikan haber kaynaklarından çok daha yüksektir. Ana Amerikan medyasında, dünya hakkındaki bilgi sınırlıdır.

Yine de, tüketici gücü önemlidir. Ancak tüketicileri, insanları nasıl organize edersin ki tüketici güçlerini kullanabilsinler? Tarihsel mobilizasyon örnekleri:

--Organize hareketlerin tarihi örnekleri var. 19. yüzyıldan 20. yüzyılın başlarına kadar çok yüksek oy verme oranlarımız vardı. Daha önce çok daha fazla siyasi partimiz vardı, 1880-1970ler arasında organize emek vardı. Hatta organize faşist gruplarımız bile vardı.

--Siyaset bilimcilerin ve sosyologların çoğunluğu (örneğin, Harvard’daki Putnam) daha fazla **organize katılım yollarımız** vardı. Durumun her zaman kötü olduğunu söylemek konusunda dikkatlidirler—sorun şudur, bu bizi farklılıkları savunmak ve eğer istersek dövüşmekten engelleyecek bir mekanizma mıdır?

Seymour Martin Lipset ve Robert Dahl gibilerin iddia ettikleri popüler bir teori çoğu Amerikalının oy vermeyişinin normal olduğunu söylüyor. Eğer bir gün **demokrasiye gerçek bir tehdit** olursa, mobilize edecek **kullanılmamış bir oy potansiyeli** olur böylece.

--Demokratlar için, en etkili yöntem Afrikalı-Amerikalıları mobilize etmek çünkü onların oy verme oranları düşük, ancak oy verdiklerindeyse, Demokratlara oy verme ihtimalleri yüksek.
--Cumhuriyetçi karşı-strateji ise siyahların oturduğu mahallelerdeki oy vermeyi sınırlandırmak (yeni mobilize olan Hispanic kökenli oy verenler ağırlıklı bir şekilde Cumhuriyetçilere oy veriyorlar.)

--Anahtar **organizasyonda**. Lobicilik organizasyonundan dolayı dükkanlarda “tatil” şarkıları yerine “Noel” şarkıları çalıyorlar.

--1970lerden kalan bir **ağ organizasyonu modelimiz** var—üniversiteler savaş-karşıtı hareketi yaptılar. Bu zaman, enerji ve insan kaynakları gerektirir. O zamanlar çalışan bu model neden şimdi çalışmıyor?

Seçenek ve özgürlük retoriği altında, zorunlu askerlik artık yok ve biz korunmasız değiliz. Profesyonel bir ordu ile artık devletin savaşa girmek için insanların iznine ihtiyacı yok. Muhalefeti mobilize edecek bir tehdit yok. Kendi-çıkarına olan özgürlüğün takibi nasıl da gücün belirli yerlerde yoğunlaşmasına yol açtığına dikkat edin—çünkü siyasi uygulamalara muhalefeti mobilize etmesi zordur. Sonuçlar farklı, zaten orduda olanlar için hariç tabii (Ulusal Güvenlik). ANCAK, şuna dikkat edin ki, ordu giderek zayıflatılıyor çünkü askere insan alamıyorlar. Gönüllü olacak olanlar (daha az eğitilmiş, mobilite yollarına bakmakta daha zayıf) şimdi askerlik hizmetlerini yapmayacaklar...

--Zorunlu sivil kamu hizmetine ne dersiniz? Bazıları “özgürlük yokluğundan” şikayet edeceklerdir. Neden **aile ve toplumla ilgilenmemekle suçlanıyoruz** ama bir yandan da bunları destekleyecek şeyleri yok ediyoruz? (Jimmy Carter’ın yeni kitabı, *Tehlikedeki Değerlerimiz*’e bakın).

Büyük iktidar eşitsizliklerini kabul etmek kişiyi etkisiz kılmamalıdır. Hiçbir şeyi bilemeyeceğimizi düşünmemeliyiz. Bunlar araştırılabilen, anlaşılabilen ampirik sorulardır. Çelişkileri takip etmeliyiz—bilgi alabilirsin, sadece daha fazla çalışmak gerekebilir. Organizasyon önemlidir. “Size büyük/güzel bir direniş diliyorum.”